

SEGONA RESOLUCIÓ DEL TRIBUNAL PERMANENT DE ELS POBLES CONTRA LA GUERRA IMPERIALISTA I LA OTAN

Segona sessió del TPPCGIO - 18 i 19 de juny de 2016 a Madrid

Preàmbul

El TPPCGIO ha celebrat la seva segona sessió ordinària a Madrid els dies 18 i 19 de Juny de 2016. S'han inscrit i participat més de 50 persones. S'han constituït quatre taules segons "escenaris de guerra", tres d'ells geogràfics (Veneçuela- Amèrica Llatina, Palestina-Orient Pròxim, i Ucraïna-Europa de l'Est) i un de social (Víctimes i resistències). El treball de les taules ha comptat amb els materials elaborats prèviament pels grups de treball que s'han mantingut actius en el període entre la primera i la segona sessió del Tribunal, i per les aportacions dels participants. Els resultats dels treballs de cada mesa han estat presentats en el primer plenari, i han donat lloc a l'elaboració de resolucions específiques que figuren com a annex. Així mateix, en el plenari s'ha presentat un "Informe sobre el imperialisme nord-americà i la presència d'Obama a Espanya ", que també es inclou com annex, i que ha donat lloc a una resolució especial. A partir del debat en el primer plenari s'ha preparat i sotmès a discussió aquesta Segona Resolució del TPPCGIO.

Exposició de motius

Assistim al permanent agreujament de les guerres de tota mena i de la construcció de un futur bel·licista de conseqüències catastròfiques per a la humanitat. Mentre això passa, la població de les potències responsables d'aquesta escalada roman aliena a aquests esdeveniments, els contempla com una crònica de successos sense mesurar el risc que també suposa per a ella un món socialment injust, ecològicament depredador i políticament pervers, que es perpetua per mitjà de la guerra.

El fil conductor d'aquesta guerra és l'imperialisme: "L'extensió del domini d'un país sobre un altre per mitjà de la força militar, política o econòmica ". En altres moments de la història, diferents imperis es disputaven l'hegemonia; però avui la hegemonia imperial correspon a un mateix nucli de poder dirigit pels EUA, a qui es subordinen i donen suport la resta de països del bloc occidental desenvolupat.

La columna vertebral de la guerra imperialista és el seu caràcter estructural i sistèmic, és dir: aquesta guerra és part essencial i inseparable del sistema que la genera i de les dinàmiques i interrelacions que en regulen el funcionament. Per tant, la guerra imperialista no és una opció, és part d'una forma d'organització social, política, econòmica i cultural que es defineix com capitalisme.

L'acumulació econòmica, de poder i de relacions necessàries per perpetuar-se a si mateix i que defineixen aquest sistema, es dóna tant sobre els territoris dominats com a

l'interior de l'imperi. Això explica per què la guerra s'expandeix per tot el planeta. Per altra banda, aquesta forma de despulla i explotació acaba generant resistències i per sotmetre-les serà necessari l'ús de la força.

La guerra imperialista és necessària per a la supervivència del sistema que avui regeix el món; d'aquí que s'expandeixi de forma il·limitada, que augmenti constantment la seva capacitat bèl·lica i es desenvolupin constantment nous mètodes de domini. Qualsevol element de qualsevol naturalesa serà empleat si es considera eficaç; qualsevol que s'oposi o si més no que dificulti la consecució dels seus objectius serà considerat i tractat com a enemic.

Aquest caràcter estructural i sistèmic de la guerra imperialista no se'ns mostra, ha romandre ocult; d'aquí els enormes esforços que es dediquen a la guerra mediàtica i els procediments de falsejament i manipulació que tracten d'invertir la causa i l'efecte. L'imperi mai diu agredir, sempre actua en defensa pròpia davant d'una amenaça, mai admet que sotmet, sempre actua en defensa de la llibertat, els drets humans i la democràcia. El procediment habitual per a construir la ficció té tres fases: criminalització, aïllament i destrucció. La primera construeix el enemic, la segona el debilita, la tercera l'elimina o el sotmet.

De la mateixa manera que la guerra s'expandeix ho fan els seus instruments: els pressupostos militars augmenten i des dels grans centres de poder militar es reclamen increments progressius per al futur; la gran aliança militar, l'OTAN, integra cada vegada a més països i s'instal·la de forma permanent en extenses àrees territorials, augmenta el seu potencial bèl·lic i el seu caràcter ofensiu i segueix sota comandament nord-americà.

Juntament a aquesta expansió es dona un procés de diversificació i especialització i la combinació de diferents formes de guerra, així com d'estratègies locals, regionals i continentals. La guerra mediàtica obre el foc i roman fins a la fi del procés, les guerres econòmiques es combinen amb accions militars directes o indirectes, els exèrcits poden ser regulars, de tercers països, mercenaris, confessionals ... Les accions externes es combinen amb les internes creant conflictes que poden acabar en cops d'estat o fins i tot guerres civils. Noves formes de presa del poder han entrat en l'escena de la guerra imperialista: les anomenades revolucions de colors, les Primaveres Àrabs, els cops parlamentaris (com els ocorreguts a Paraguai i Brasil), etc.

El saldo de la guerra imperialista conté els trets d'una guerra de dominació. De una banda les víctimes, pobles sencers desposseïts de les seves terres, els seus béns, la seva cultura, de part del seu cos, de la seva vida. Víctimes, en la seva immensa majoria civils i els més vulnerables, dones i nens ... D'altra, un imperi cada vegada més poderós, amb una capacitat major de dominació, unes corporacions cada vegada més enriquides, el complex industrial militar, les explotacions dels territoris conquistats, el negoci de la reconstrucció, la sobreexplotació de les víctimes ...

Malgrat aquesta situació, persones, grups, organitzacions i pobles sencers no es rendeixen i resisteixen a la lògica imperialista.

El Tribunal Permanent dels Pobles Contra la Guerra Imperialista i l'OTAN va néixer amb la vocació de contribuir a aquest imprescindible exercici de resistència, aportant els elements de denúncia i condemna moral i política dels responsables de la guerra imperialista que fonamentin una radical oposició a tanta barbàrie. Pretén demostrar que la dinàmica imperialista implica sempre la guerra contra qui es resisteixen al domini i que aquesta guerra adopta diferents estratègies en funció l'escenari concret, reproduint elements comuns en tots ells.

Síntesi del treball realitzat per les taules i exposat en el plenari

La mesa sobre Veneçuela i Amèrica Llatina s'ha centrat, d'acord amb el previst, en l'estudi del cas veneçolà. S'ha posat l'accent en el paper que Estats Units juga, a través de la NED i la USAID, i des de la pròpia Ambaixada a Caracas, com a suport de l'oposició antidemocràtica i colpista; també s'ha fet esment a la implicació de la Unió Europea (particularment Espanya) i de Colòmbia en aquesta campanya permanent de desestabilització, criminalització i aïllament que compta amb la ingerència política i econòmica com a instrument fonamental (encara que també s'han donat intervencions directes i agressions) i la fi última és preparar el terreny per a un cop d'Estat. Aquesta mesa també ha prestat atenció a la guerra mediàtica desplegada contra Veneçuela, i que es plasma en la permanent difusió de notícies falses o distorsionades. Pel que fa a la guerra econòmica, s'ha tractat la qüestió de l'especulació i l'acaparament com armes a través de les quals la burgesia veneçolana exerceix una violència de classe. D'altra banda, la mesa també ha assenyalat el paper específic que juga el lobby sionista com a col·laborador necessari del imperialisme a la regió.

La mesa sobre Palestina i Pròxim Orient ha partit de la constatació que el cas de Palestina és un dels més significatius per evidenciar l'actuació del imperialisme al Pròxim Orient, ja que constitueix la columna vertebral del seu projecte expansionista a la regió. Trobem a Palestina els trets propis d'un procés de descolonització que mai es va dur a terme, amb la violació sistemàtica de drets humans, l'existència de crims de lesa humanitat que romanen impunes, i la realització de danys ecològics profunds com a instrument de neteja ètnica. a l' mateix temps, la resistència del poble palestí és un exemple reeixit de confrontació amb el nou ordre imperialista. El treball de la mesa s'ha articulat en voltant de cinc aspectes del cas palestí. El primer és el dret a la tornada, i la mesa ha conclòs que les actuacions de l'entitat sionista no respecten el dret del poble palestí a retornar a les terres de les que va ser expulsat, i que els organismes internacionals tampoc ho defensen. El segon aspecte és la criminalització de la resistència palestina, i en aquest cas la mesa ha constatat que el poble palestí té dret a resistir davant l'ocupació colonial israeliana, servint-se per a això de tots els mitjans al seu abast, i ha pres en consideració les evidències que apunten que, en general, aquest dret a resistir no és degudament reconegut ni defensat per la autodenominada "comunitat internacional", que més aviat guarda un silenci còmplice. El tercer aspecte és la caracterització de l'ordre polític israelià com un règim de apartheid, la qual cosa és absolutament incompatible i contradictori amb el discurs sionista que presenta a Israel com "l'única democràcia d'Orient Pròxim", amb les polítiques culturals i acadèmiques

de cooperació amb Israel, i amb l'estatus de soci preferent que la UE ha concedit a l'entitat sionista. El quart element és les campanyes de solidaritat amb la causa palestina i les iniciatives de boicot, desinversió i sancions, que han guanyat un enorme terreny durant els últims anys i que es s'enfronten a una contra per part del lobby sionista, que tracta de presentar-les com campanyes xenòfobes que violen drets fonamentals; s'empra sistemàticament l'acusació d'antisemitisme (fals sinònim de judeo-fòbia) com forma de desqualificació de les denúncies antisionistes. El cinquè aspecte tractat és la guerra mediàtica, que distorsiona la situació real del poble palestí i afavoreix que siguem còmplices de l'ocupació israeliana.

La mesa sobre víctimes i resistències ha partit de la constatació que el imperialisme s'expandeix desnonant a l'altre, establint relacions de dominació, doblgant voluntats i sobiranes, recorrent a bloquejos, cops d'Estat i guerres, i que per tant deixa rere seu un rastre de destrucció i dolor que adquireix rostre en les víctimes. Ha plantejat que és necessària una mirada activa que exigeix una atenció humanitària però també una tasca política que passa per visibilitzar les víctimes, escoltar la seva veu, denunciar les estratègies i interessos que han desembocat en la seva situació de desposseïció, i enfrontar la lògica d'un imperialisme que sosté aquest espoli. Pobles, regions i fins continents sencers han vist transformades les seves condicions de vida de forma dràstica en funció d'uns interessos espuris; des del punt de vista de les víctimes aquests interessos estan connectats per un mateix fil conductor: decretar la despulla en massa de milions de persones, una desposseïció que castiga amb més duresa els col·lectius més febles (persones amb baixos recursos econòmics, nens, dones, ancians ...). Aquesta mesa ha subratllat dades com que actualment hi ha al món 70 milions de desplaçats forçosos com a conseqüència de la guerra; que el 2015 hi havia 46 països en conflicte i 2.700.000.000 de persones a situació de risc bèl·lic; o que la guerra imperialista a l'Afganistan, l'Iraq i el Pakistan han deixat si sola més de quatre milions de morts. Però també ha recollit que, en aquestes circumstàncies, les víctimes resisteixen davant aquestes dinàmiques d'opressió. Aquesta mesa ha denunciat la ingent magnitud de víctimes que produeixen les guerres més recents, la inhumanitat que suposa que els sectors victimitzats siguin més els més vulnerables, i la dinàmica imperialista de desposseïció imposada a les víctimes. a la mateixa línia, aquesta mesa ha emfatitzat el fet que l'anomenada "guerra global contra el terror" està suposant que es multipliqui per 32 el nombre de víctimes innocents. D'altra banda la mesa ha reconegut i donat suport a les dinàmiques de resistència de les víctimes i dels pobles que fan front a l'imperialisme rellegint de forma col·lectiva l'experiència per la qual han passat, construint un projecte col·lectiu de convivència, sumant les seves lluites a les dinàmiques internacionalistes, reforçant processos d'autoorganització i participació, i reivindicant el seu dret a la sobirania.

La mesa sobre Ucraïna-Europa de l'Est ha conclòs que la crisi d'Ucraïna ha estat deliberadament alimentada pels EUA (I recolzada per la UE) com a resposta, entre les causes més directes, a la negativa de Rússia a plegar-se a la seva estratègia de destrucció a Síria i davant la proposta russa de constituir una unió econòmica amb la UE. Entre les

activitats criminals d'ingerència destaca el finançament, armament i entrenament de grups paramilitars. En lloc d'intervenir en la crisi política, els governs occidentals van convalidar aquesta acció colpista com una forma legítima de accedir al govern. El govern provisional va desencadenar una onada de repressió genocida contra les minories ètniques i els contraris al cop d'Estat. Com a conseqüència, es van organitzar autodefenses a Crimea i Donbass en un acte de legítima defensa. El nou govern de Kíev ha actuat sempre en connivència amb els grups "banderistes" (Nazis) que han protagonitzat tota mena de crims; entre ells les matances d'Odessa i de Mariupol. La guerra al Donbass s'ha cobrat ja més de 9000 vides. la crisi d'Ucraïna ha estat aprofitada per occident per decretar sancions contra Rússia com a suposada responsable del que ha passat. L'estratègia de la tensió amb Rússia respon a una voluntat per part dels EUA d'estrènyer el setge contra aquest país, únic rival en el camp de les armes nuclears. La mesa constata l'esforç dels governs occidentals per reescriure la història, ocultant el paper central de l'exèrcit soviètic en la victòria contra els nazis. La mesa denuncia el paper d'Espanya com seguidor incondicional de les polítiques dictades des dels EUA i com a proveïdor de importants recursos militars per l'assetjament a Rússia, contra la qual res té el poble espanyol.

Resolució especial del TPPCGIO sobre l'imperialisme nord-americà i la presència d'Obama a Espanya

El Tribunal Permanent dels Pobles Contra la Guerra Imperialista i l'OTAN, reunit en sessió plenària el 19 de Juny de 2016 a Madrid, ha pres en consideració l' "Informe sobre l'imperialisme nord-americà i la presència de Obama a Espanya ", preparat per membres del tribunal, i ha volgut elaborar i aprovar la següent resolució en especial, basada en el contingut de l'informe: EUA ha estat al llarg de la seva història una potència imperial, és a dir, s'ha imposat a altres nacions per mitjà de la força militar, política i econòmica. EUA ha intervingut en més de 200 accions d'ingerència, desestabilització i agressió militar. Construeix el seu imperi sobre la base de l'hegemonia militar; compta amb entre 700 i 1.000 bases militars, distribuïdes en 100 països en els cinc continents; disposa de armaments i tropes per actuar massivament en qualsevol lloc del món i la seva pressupost militar és el 41% del total mundial. A més, compta amb el comandament suprem de l'OTAN, estatutàriament sota la seva direcció, el que li confereix el comandament militar sobre 28 països, entre els quals s'inclouen els més desenvolupats del món. La política imperialista nord-americana és extraordinàriament pragmàtica. Manté aliances amb els Estats i actors violadors dels principis que ell estableix (Israel -peça fonamental del domini imperialista nord-americanà-, Aràbia Saudita, forces paramilitars, grups feixistes, etc.) alhora que criminalitza i assetja als que de fet sí comparteixen aquests principis, com és actualment el cas de Rússia; tot això amb l'únic objectiu de defensar els seus interessos.

En aquest marc general, Barack Obama assumeix la presidència dels EUA al gener del 2009; el càrrec implica la comandància i direcció de l'exèrcit i el comandament sobre el comandant en cap de l'OTAN. En el seu equip presidencial recull a destacades personalitats bel·licistes i declara la necessitat d' "un nou esforç per renovar la posició

dels EUA al món ". Malgrat tot se li concedeix a l'octubre d'aquest mateix any el Premi Nobel de la Pau per una mera declaració d'intencions, ja que en els seus primers mesos de mandat es va comprometre a desmantellar la presó de Guantánamo i a portar un programa d'acostament amb els països àrabs.

No obstant això, els dos mandats d'Obama s'han caracteritzat per un procés de rearmament i una constant escalada d'ingerència. Ha augmentat la capacitat bèl·lica de la OTAN, la seva expansió territorial i els seus pressupostos; s'ha fet ús intensiu, i amb prou feines supervisat, de "*drons*" que duen a terme execucions extrajudicials (signades 01:00 a una per Obama) amb total impunitat i arbitrarietat, augmentant al mateix temps el nombre de víctimes no combatents; han augmentat la ingerència, les guerres econòmiques i mediàtiques i els cops d'Estat tous, i la utilització d'exèrcits interposats en totes les zones de conflicte; s'han dissenyat i implementat estratègies regionals de desestabilització per fer-se amb el control i domini d'extensos territoris i fins i tot de continents, i estratègies d'assetjament per a l'eliminació de qualsevol resistència a la seva hegemonia.

Això suposa l'abandonament de la lògica de la dissuasió i suposa activar la cursa d'armes. L'efectivitat d'aquesta carrera, d'altra banda, ha estat posada en dubte per nombrosos especialistes malgrat la qual cosa es corren tots els riscos derivats de aquesta escalada militarista, s'assumeix la retallada de llibertats i drets democràtics que això implica, estenent al conjunt de la societat l'opacitat i arbitrarietat pròpies de l'àmbit militar, i es gasten milers de milions de dòlars en aquest sistema. Per tot això es pot constatar que la presidència de Barack Obama, com les dels seus predecessors, ha tingut un marcat caràcter bel·licista, servint als interessos del imperi nord-americà i ha suposat un augment del sofriment humà i del risc per a la vida al planeta.

En aquest moment la posició geoestratègica d'Espanya i el seu doble vincle EUA-OTAN, fa del seu territori una peça clau de l'estratègia imperialista dels EUA i seus aliats. Això es posa en evidència en el creixent paper en l'estructura militar EUA-OTAN al nostre país, concretament a les instal·lacions militars de Torrejón (CAOC), Rota (escut antimíssils), Morón (força d'intervenció immediata i AFRICOM) i Bétera (Força de Molt Alta Disponibilitat). Així mateix, convé recordar que en els mesos d'octubre i novembre de 2015 es van realitzar les maniobres

Trident Juncture, les més rellevants organitzades fins a la data, i la major part d'aquest exercici militar va tenir com a escenari el territori espanyol. Tota aquesta estructura no obeeix a cap interès nacional, es tracta exclusivament de servir als interessos de l'imperi nord-americà. La nostra condició és de dependència i submissió, la seguretat i la sobirania nacional estan sent lliurades sense que es estigui oferint la més mínima resistència. Aquesta passivitat contrasta amb la potent resistència que l'imperialisme nord-americà troba en altres regions del globus; però, els mitjans de comunicació, i els nostres polítics amb la seva actitud, s'estan encarregant de minimitzar la seva importància i amagar tant les conseqüències del imperialisme com els fenòmens de resistència, per aconseguir l'acceptació passiva de la població.

El TPPCGIO crida a altres organitzacions, col·lectius i persones a difondre i recolzar la seva resolució i a participar en les accions de protesta en contra de la submissió als dictats d'Estats Units que es puguin convocar. Així mateix, recorda als Governos i autoritats concernits, i que poden estar temptats de fer ús de les seves aparells repressius, que tenen l'obligació de respectar i garantir l'exercici dels drets i llibertats fonamentals, especialment la llibertat d'expressió, i els drets de reunió i associació.

Conclusions

El Tribunal Permanent dels Pobles Contra la Guerra Imperialista i l'OTAN, reunit a Madrid els dies 18 i 19 de juny de 2016,

CONDEMNNA

1. Les maniobres de desestabilització política que formen part de les agressions imperialistes actuals, i especialment aquelles que passen pel finançament de grups colpistes, reaccionaris o feixistes. Aquest tipus de maniobra es detecta tant a Veneçuela, com a Ucraïna, com al Pròxim Orient.
2. La hipocresia política de les potències imperialistes, que mantenen sòlides aliances amb règims i actors que operen de forma contrària als principis més bàsics del dret internacional vigent. La complicitat amb l'entitat sionista és un cas particularment flagrant, però no l'únic.
3. La persecució, empresonament i criminalització dels que legítimament es organitzen i resisteixen davant l'imperialisme, i els intents de modificar, ocultar i tergiversar la història i la memòria.
4. Les pràctiques de les corporacions i oligopolis transnacionals que alimenten amb fins lucratius les dinàmiques d'ingerència (sigui a través de la generació de conflictes, o de la promoció de tractats internacionals).
5. La voluntat dels governs occidentals, i especialment dels Estats Units, de ingerir en el lliure desenvolupament polític de tercers països, arribant a afavorir o tolerar cops d'Estat, i a donar suport posteriorment als governants il·legítims que arriben de aquesta manera al poder.
6. Les dinàmiques reduccionistes que presenten a les víctimes de les agressions imperialistes com a subjectes afectats per emergències humanitàries desvinculades de les causes polítiques que han portat a aquesta situació. Aquestes dinàmiques representen un obstacle que dificulta que les víctimes superin la situació crítica en què es troben, i d'altra banda afavoreixen la repetició del mateix esquema en futures ocasions.
7. El ímprobable treball de Barack Obama a darrere del desenvolupament bel·licista i la seva política de ingerències, que han creat un món en risc i centenars de milers de víctimes.

8. La cooperació, entusiasta en moltes ocasions, de les autoritats espanyoles amb el imperialisme nord-americà, que ha conduït a la militarització d'Espanya i al seu completa integració en el desplegament militar dels Estats Units al Sud d'Europa i la Mediterrània.

9. El paper específic que juga el sionisme com a instrument de la dominació imperialista, tant al Pròxim Orient com en altres regions del món, i la seva infiltració en organismes internacionals de tota mena, inclosos aquells encarregats de vetllar pel respecte als mateixos drets humans que el sionisme vulnera de forma sistemàtica.

DÓNA SUPORT I CORATJE

La lluita de tots aquells que resisteixen davant l'imperialisme, i també l'esforç de aquells que volen conèixer, divulgar i defensar aquestes experiències de resistència.

PER TANT

El Tribunal Permanent dels Pobles Contra la Guerra Imperialista i l'OTAN fa una crida als moviments i les organitzacions socials i polítiques perquè secundin el contingut d'aquesta resolució i perquè es mobilitzin amb l'objectiu últim de frenar i revertir la dominació imperialista.